

In memoriam: DAN HORIA MAZILU

(20 aprilie 1943–16 septembrie 2008)

Acad. G. Mihăilă

S-a stins pe neașteptate, în plină activitate creatoare, curând după ce a împlinit 65 de ani, *Dan Horia Mazilu*, unul din cei mai harnici și talentați istorici literari ai generației sale, membru corespondent al Academiei Române (ales la 29 noiembrie 2001), profesor de literatură română veche al Facultății de Litere de la Universitatea din București, profesor asociat la Universitatea din Pitești, director al Bibliotecii Academiei. Deși suferind în ultimele luni de o necruțătoare boală și-a onorat până în ultima zi a vieții îndatorirea la această instituție, de care se simțea atât de legat, nu numai prin funcția de conducere, ci și prin preocupările științifice, pe care le-a început cu un deosebit succes încă din anii studenției.

Absolvent al unui liceu de tradiție din Pitești (1961), s-a numărat în anii 1961-1966 printre studenții eminenți ai Facultății de Limbi și Literaturi Străine, specializându-se în filologia slavă și în cea românească, ceea ce i-a deschis drumul spre cariera universitară, urcând, începând din 1967, întreaga ierarhie didactică, de la asistent stagiar la conferențiar, fiind între timp lector de limba și literatura română la Universitatea din Sofia (1972–1974). În 1990 s-a transferat, ca titular al cursului de literatură română veche la Facultatea de Litere, unde a fost promovată, peste un an, profesor, fiind ales prodecan, mai târziu decan, timp de două mandate.

Susținându-și cu un deosebit succes, în 1972, teza de doctorat, consacrată cunoscutului cărturar *Udriște Năsturel*, din secolul al XVII-lea (tipărită peste doi ani), Dan Horia Mazilu s-a afirmat în deceniile următoare, printr-o serie de monografii și sinteze fundamentale, care au înnoit sensibil istoria literaturii române vechi: *Barocul în literatura română din secolul al XVII-lea* (1976), *Cronicarii munteni* (1978), *Literatura română în epoca Renașterii* (1984), *Recitind literatura română veche* (I–III, 1994–2000), *Studii de literatură română veche* (2005) și altele. Între edițiile îngrijite cu deosebită competență, sau însoțite de studii tematice, se remarcă *Istoria literaturii române vechi* a lui Ștefan Ciobanu, cu includere și a părții rămase doar în forma litografiată (1989), amplu tratat cu același titlu, al lui N. Cartoian (1996), precum și *Introducere la istoria culturii românești* de P. P. Panaitescu (2000).

Colaborator de prestigiu la *Dicționarul general al literaturii române*, coordonat de acad. Eugen Simion, președintele Secției de Filologie și Literatură, vastă operă colectivă de sinteză, din care au fost tipărite șase ample tomuri, în anii 2004–2007 (al șaptelea urmând să apară în viitorul apropiat), regretatul nostru coleg a condus în același timp, cu dăruire, sectorul de literatură română veche al Institutului de istorie și teorie literară „G. Călinescu”.

Să-i păstrăm recunoștință pentru tot ce a realizat în slujba științei și a culturii românești.

19 septembrie 2008

In memoriam: DAN HORIA MAZILU
(20 aprilie 1943–16 septembrie 2008)

Acad. G. Mihăilă

La mort soudaine, peu après son 65e anniversaire, de Dan Horia Mazilu, un des meilleurs historiens littéraires de sa génération, est une terrible perte pour la culture roumaine. Membre correspondant de l'Académie roumaine (depuis 2001), professeur de littérature roumaine médiévale à la Faculté de Lettres de l'Université de Bucarest, professeur associé de l'Université de Pitesti, sa ville natale, directeur de la Bibliothèque de l'Académie, il a honoré ses obligations professionnelles jusqu'au dernier jour de sa vie, au sens propre du mot, quoique souffrant d'une terrible maladie.

Il avait commencé ses études dans un bon lycée de Pitesti (achevées en 1961), pour les continuer, entre 1961–1966, à la Faculté de langues et littératures étrangères de l'Université de Bucarest, ayant une double spécialisation : philologie slave et philologie roumaine. Il commença sa carrière didactique et scientifique universitaire dès 1967 à l'Université de Bucarest, d'abord comme spécialiste en langues slaves et à partir de 1990 comme professeur titulaire du cours de littérature roumaine prémoderne. Il assura, entre 1972–1974, le lectorat de langue et civilisation roumaine à l'Université de Sofia. À la Faculté de Lettres il fut élu en 1991 vice-doyen, puis doyen (1996–2004) et participa dans les organismes du Ministère de l'Éducation à la réforme de l'enseignement supérieur roumain.

Soutenue avec un grand succès, sa thèse de doctorat en 1972, consacrée au grand lettré du XVIIe siècle Udriste Nasturel, fut publiée deux années plus tard. Dan Horia Mazilu s'affirma dans les décennies suivantes par une longue série